

Informatie over SCHILDKLIERPROBLEMEN BIJ DE KAT

Een te snel werkende schildklier (hyperthyreoïdie) is een van de meest voorkomende aandoeningen van de oudere kat (ouder dan 10 jaar). Het lijkt een erfelijke ziekte te zijn, die zich pas op latere leeftijd openbaart. Gelukkig is deze ziekte meestal goed te behandelen.

Katten hebben 2 schildklieren, gelegen langs de luchtpijp in de hals. Normaal zijn ze niet te voelen, maar bij oudere katten kan een vergroting van één of beide schildklieren optreden. In 98% van de gevallen is dit goedaardig.

De schildklieren produceren een hormoon, thyroxine, dat invloed heeft op de stofwisseling van de kat. Als de schildklier vergroot is en dus harder werkt, versnelt de stofwisseling. Dat heeft effect op de functie van onder andere het hart, de nieren en de lever. Die moeten harder werken en dat is nadelig voor deze organen. Ook kan de bloeddruk te hoog worden. Een te snel werkende schildklier kan dus veel schade aanrichten aan de diverse organen.

De volgende verschijnselen kunt u opmerken:

- Vermageren ondanks veel eten
- Zeuren om eten / meer eten dan vroeger
- Druk en rusteloos gedrag, vooral 's nachts
- Veel miauwen
- Soms meer drinken
- Soms braken en / of diarree
- Liggen op koele plekken

De diagnose

is te stellen door een bepaling van de (hoge) thyroxine waarde (T4) in het bloed. Vaak worden ook de lever- en nierwaarden bepaald, dit is van belang voor de verdere behandeling. Als eerste behandeling wordt gestart met schildklierremmende medicijnen om het lichaam weer in balans te brengen zodat de organen kunnen herstellen. Na een aantal weken wordt het bloedonderzoek herhaald om te kijken of de nier- en schildklierwaarden normaal zijn. Het komt voor dat de schildklierwaarde weer normaal is maar de nierwaarde toch verhoogd blijkt te zijn. Een te snel werkende schildklier kan namelijk een slechte nierfunctie maskeren. Na het stabiliseren zijn er meerdere behandelmogelijkheden:

Medicijnen

De bovengenoemde medicijnen kunnen bij goed resultaat levenslang gegeven worden. Nadelen zijn dat deze medicatie op lange termijn schade kan geven aan de lever en soms braken of diarree als bijwerking geven. Daarnaast laat niet iedere kat zich eenvoudig tabletten ingeven.

Operatie

De vergrote schildklier wordt verwijderd. Toch zal in ongeveer 70% van de gevallen de overgebleven schildklier na enkele maanden tot jaren dezelfde problemen gaan geven. Twee schildklieren tegelijk verwijderen wordt afgeraden in verband met risico op ernstige hormoonstoringen. Voorwaarde voor een operatie is dat de kat in goede conditie is en dat de lever, nieren en het hart in orde zijn om de narcose aan te kunnen. Soms hebben katten zogenaamd "ectopisch" schildklierweefsel. Dit zijn stukjes schildklierweefsel die op een abnormale plaats in het lichaam liggen, bijvoorbeeld in de

Informatie over SCHILDKLIERPROBLEMEN BIJ DE KAT

Pagina 2 van 2

CCI/0308-1

borstholte. Dit weefsel is op te sporen met een schildklierscan. Dit kan meestal niet geopereerd worden.

Radioactief jood

Dit wordt ingespoten bij de kat en geeft een definitieve oplossing van het probleem. Deze behandeling kan op enkele plaatsen in Nederland en België gedaan worden. Omdat de radioactieve stof wordt uitgescheiden via de urine en de ontlasting, moet de kat na deze behandeling een aantal dagen worden opgenomen. Als er kleine kinderen of zwangere vrouwen in huis zijn is het advies om de kat 14 dagen langer in opname te houden. Na deze behandeling zijn medicijnen of een operatie niet meer nodig.

De vooruitzichten van een patiënt met hyperthyreoïdie zijn over het algemeen goed. Als de aandoening onder controle of opgelost is en de functies van de overige organen in orde zijn, heeft de kat een goede levensverwachting.

Commissie Cliënten Informatie

Deze informatieflyer wordt u aangeboden door uw dierenarts. De informatie is opgesteld door het CCI. Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend. Voor vragen wendt u zich tot uw dierenarts. copyright © CCI

MEER WETEN? Vraag gerust uw dierenarts